

Ж. ТИНТЕРОВЪ

Изъ тайнитѣ науки

НА

Индийскитѣ факири

*Проблеми, експерименти, издѣлия и игри.
25 интересни и занимателни ИГРИ —
ФОКУСИ за деца, юноши, възрастни и старци, — за вечеринки,
семејни забави, соарета и др.
съ 10 фигури въ текста.*

ИЗДАВА
ДИРЕКЦИЯ „ТИНТЕРО“

СОФИЯ

КНИГА I
ИЗДАНИЕ ТРЕТО

Книга втора съдържа:

- № 1. Четири квадратчета да се преобразуватъ въ три квадратчета отъ сжщата голѣмина.
- № 2. Три карти отъ една чаша да се накаратъ да се разходятъ.
- № 3. Отъ 10 части да се състави единъ кръстъ.
- № 4. Какъ можемъ да държимъ огънь безъ да се изгориме.
- № 5. Числото 10,000 написано наведнажъ.
- № 6. Трудно, почти невъзможно четене на печатни и ржкописни букви презъ тънка прозрачна книга.
- № 7. Съ затворени очи гледане и четене камъни отъ домино.
- № 8. Единъ новъ способъ за съживяване на умрѣли животни.
- № 9. Удвояване на една монета.
- № 10. Странствуването на едно яйце.
- № 11. Изчезването на една монета.
- № 12. Чудноватия букетъ.
- № 13. Вкарване на яйце въ едно стъкло.
- № 14. Кърпа, която не гори.
- № 15. Растящата роза.
- № 16. Електризираното стъкло.
- № 17. Смѣсь отъ черна и бѣла боя дава червена, жълта, зелена и синя бои.
- № 18. Загръзване на една чаша за масата и презъ най-голѣмитъ лѣтни горещини.
- № 19. Превръщане една червена роза въ бѣла.
- № 20. Отгатване (познаване) коя цифра отъ едно многоцифрено числое зачертната.
- № 21. Познаване на едно намислено число отъ циферблата на часовника.
- № 22. Детско параходче.
- № 23. Намиране отбелезана монета.
- № 24. Книжно синджирче или коланче отъ мушама.
- № 25. Плаваща книжна рибка.

Цена 25 лева

Ж. ТИНТЕРОВЪ

Изъ тайнитѣ науки

НА

Индийскитѣ факири

*Проблеми, експерименти, издѣлия и игри.
25 интересни и занимателни ИГРИ —
ФОКУСИ за деца, юноши, възра-
стни и старци, — за вечеринки,
семејни забави, соарета и др
съ 10 фигури въ текста.*

ИЗДАВА
ДИРЕКЦИЯ „ТИНТЕРО“
СОФИЯ

КНИГА I
ИЗДАНИЕ ТРЕТО

ПРЕПЕЧАТВАНЕТО ЗАПАЗЕНО ОТЪ ИЗДАТЕЛЯ

На какво да се обръща внимание при правене на експерименти (фокуси).

1. Тръбва да се стремиме да убедиме зрителитѣ, че си служиме съ други средства, а не съ тия съ които въ действителност си служиме при даденъ експериментъ. Основава ли се напр. на пресмѣтане ще се стремиме да дадемѣ да се разбере, че става посрѣдствомъ сръчностъ при манипулиране и обратното.

2. Избѣгватъ се прибързани, необмислени, некрасиви и въобще нѣмащи общо съ експеримента движения, освенъ, ако съ това искаме да отвлечемѣ вниманието на публиката. Спокойствие, сигурностъ и елегантностъ сж необходимиза добрия успѣхъ на всѣки експериментъ.

3. Тръбва да сме наблюдателни и да можемѣ съ ловкостъ да използваме върването на публиката. Неочаквано настѣпватъ благоприятни моменти, но само духовития може да ги използва добре.

4. Въ ограничена и неопитна компания не е потребно да сме много внимателни, но когато публиката е непозната да не правиме експерименти описвани често и такива, които евентуално могатъ да бждатъ познати.

5. Не можемѣ ли да дадемѣ на публиката нѣщо ново, то можемѣ поне формата да измѣниме и съ това стари опити да представиме като нови.

6. За да предизвикаме напрегнато внимание въ публиката може да си служиме съ разни шеги и ако това не ни се удаде, опитваме съ разни въпроси и различни предположения за да не откриемѣ тайната. За тая целъ при всѣки експериментъ трѣбва да имаме подходящи шеги, въпроси и отговори.

7. Не се казва никога предварително какво ще правиме за да не могатъ зрителитѣ да откриятъ тайната, ако познаватъ чакания резултатъ. При това, апаратитѣ съ които работиме никога не се даватъ на зрителитѣ да ги разглеждатъ и пипатъ съ ржце.

8. Тръбва да се упражниме гдето е възможно по различни начини да правиме единъ и сжщъ експериментъ и когато единъ бжде откритъ да прибѣгнемѣ до другъ като кажемѣ на публиката, че сме имали грѣшка първия пътъ.

9. Никога да не се повтаря единъ експериментъ, защото съ това се удвоява и любопитството на зрителитѣ.

10. Ако бждеме замолени да повторимѣ единъ експериментъ, то трѣбва да отклонимѣ това желание или да обещаемѣ по другъ начинъ да направимѣ сжщото или най-добре да направимѣ другъ експериментъ, който е приличенъ на него.

11. Променяватъ се различнитѣ експерименти тѣй, че зрителитѣ да изгубятъ следитѣ, ако случайно сж попаднали на тѣхъ.

12. Тръбва да се упражняваме въ хумористични разкази, за която целъ трѣбва да заучимѣ достатъчно анекдоти и гдето е нужно и възможно даже злободневки да се употребяватъ. Когато работятъ ржцетѣ, трѣбва и езика постоянно и свободно да работи. Непрестаното говорене има за целъ да отвлѣча вниманието на зрителитѣ и не имъ дава възможностъ да съсредоточватъ вниманието си, както и да се подържатъ весело настроение и не се изморяватъ очитѣ.

Отъ Издателя.

„Когато природата те поучава,
Тогава духовната ти сила изгръва“.
Гьоте, Фаустъ II

№ 1. Пушекътъ отъ една горяща цигара тайн- ствено влиза въ единъ захлупенъ прозраченъ стъкленъ сждъ.

За да възпроизведеме този загадъченъ експериментъ, взимаме най-напредъ една чиния, която намазваме съ солна киселина (HCl) и единъ прозраченъ стъкленъ сждъ на който вътрешнитѣ стени намазваме съ амонякъ. Това извършваме скришно отъ публиката. Запалваме една цигара предъ очитѣ на зрителитѣ, като ги уведомяваме, че можеме да вкараме пушекътъ въ единъ прозраченъ стъкленъ сждъ като стоиме на известно почетно (отъ 2—5 метра) разстояние отъ него. Почваме да пушиме съ цигарата и въ сщия моментъ захлупваме намазания съ амонякъ стъкленъ сждъ съ намазаната съ солна киселина чиния. Следъ петъ минути отхлупваме стъкления сждъ и кълба отъ димъ излизатъ нагоре. Възкликвава публиката: „О! Чудесно! Интересно! Стъкления сждъ се напълни съ димъ отъ цигарата!“ . . .

Фигура 1.

Тайната на този експериментъ се крие въ това, че при съединението на амоняка съ солната киселина се образуватъ нишадърени пãри, които наподобяватъ тютюневия димъ.

№ 2. Горящата снѣжна топка.

Единъ истински хилядофокусникъ нима всичко не може да знае?

Фокусника влиза въ стаята съ една снѣжна топка въ длѣвата си ржка, като държи, при това въ длѣсната си ржка една клечка кибритъ, която веднага запалва. Единъ разкошенъ пламъкъ се показва върху сжщата снѣжна топка, следъ това още единъ и единъ трети! Чудновато, съвсемъ чудновато!

Обяснението на този интересен експеримент се състои въ това, че предварително сж втикнати въ снѣжната топка парченца отъ **камфоръ**, които отъ студа и влагата наоколо пламватъ и горятъ, щомъ като огъня отъ кибритената клечка влѣзе въ съприкосновение съ тѣхъ.

№ 3. 1000 лева въ 10 кутийки.

Единъ математикъ изнамѣрилъ, че 1,000 отдѣлни едно-левови монети така могатъ да се раздѣлятъ въ 10 кутийки, щото да може всѣко желано число отъ левове до 1,000 лв., да се заплати, безъ да се отваря нито една отъ 10 кутийки.

Раздѣлянето е станало така:

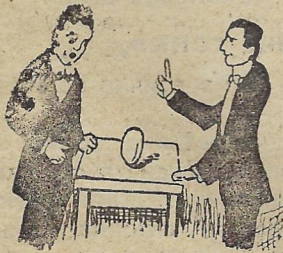
Въ	I кутийка	1 левъ
"	II "	2 лева
"	III "	4 "
"	IV "	8 "
"	V "	16 "
"	VI "	32 "
"	VII "	64 "
"	VIII "	128 "
"	IX "	256 "
"	X "	489 "
Всичко . . .		1000 лева

Ако искаме напимѣръ да платиме 779 лева, то взимаме кутийкитѣ II+VI+IX+X съ $+232+256+489=779$ лева.

Това интересно изплащане не е невъзможно да се въведе въ практическиятъ животъ на хората.

№ 4. Послушното яйце.

Изважда се вжтрешността на едно сурово яйце по срѣдствомъ нѣколко малки дупчици, които отпосле внимателно се залепватъ съ гипсъ или воскъ. Преди залепването яйцето се изсушава и напълва съ ситенъ пѣськъ до $\frac{1}{2}$ или $\frac{1}{4}$ часть. Внимава се тежестъта на напълненото яйце

Фигура 2

да отговаря на тая на естественото такова отъ сжщата голѣмина.

На публиката се казва, че яйцето може да се подчини на желанията на фокусника и да стои въ такова положение, каквото той пожелае. И наистина яйцето застава въ такова положение каквото му се даде при поставянето. За да се постигне това, необходимо е преди поставянето да се разклаща яйцето.

Пѣська остава въ долната часть на яйцето съ хоризонтална поврхность. Черупката на яйцето въ сравнение съ пѣська е тѣй лека, че не може да влияе на равновесието и затова, яйцето остава въ това положение при което се постави.

Следъ това може да се каже, че яйцето не е послушно. За това е необходимо да се постави въ пѣсъка равна доза отъ **счуканъ на прахъ лакъ**, като се внимава общото количество да тежи приблизително колкото самото яйце. Следъ като така пригответо яйце се употреби по описания по-горе начинъ, поставя се върху една лампа да се затопли, при което лака се разтапя и размесва съ пѣсъка. Образува се такава маса, която се залепва на долната частъ на яйцето и то остава винаги въ едно и сжщо положение.

Съ едно яйце могатъ да се направятъ нѣколко експеримента. Въ последствие ще опиша още такива.

№ 5. Тайнствената чиния.

Фокусникътъ взема една голѣма чиния въ ржка и заявява, че поради нейната вътрешна магическа сила тя ще се завърти сама, ако нѣколко души едновременно си поставятъ ржцетѣ на периферията на сжщата, при което палцитѣ на всѣки единъ да се допиратъ, а малкитѣ прѣсти ще стоятъ до тия на съседа. Този експериментъ е подобенъ на онзи съ бутането на масата. При този случай се правятъ нѣколко движения около периферията на чинията и следъ това тя се поставя на една кръгла масичка до която седатъ 3 или 4 души. Всички поставятъ рждетѣ си съвършено свободно около периферията на чинията. Всѣки държи палцитѣ си събрани и поставя малкитѣ прѣсчета до тия на сжседа. Останалитѣ прѣсти се държатъ високо. Обикновено чинията почва следъ нѣколко минути да се върти бавно и то на дѣсно, като първоначално едва се забелязва движението и постепенно се засилва тѣй, че става нужда участващитѣ да се движатъ и тѣ около масата.

Експериментътъ прави отлично впечатление, но много лесно се обяснява. При всѣки човекъ дѣсната ржка е по-развита отъ лѣвата и действува върху другата по-силно и и чрезъ този натискъ, който упражнява се получава въртящето се движение. При това на участващитѣ не минава и презъ ума че тѣ сами движатъ чинията.

№ 6. Една монета да се прехвърли незабелѣзано отъ едната въ другата ржка.

За тази игра се взематъ две еднакви монети. Само едната отъ тѣхъ се показва и се поставя на масата, другата се залепва на нокътя на срѣдния прѣстъ на левата ржка съ воскъкъ тѣй, че да не се забелязва отъ публиката, когато се показва ржката отворена. На срѣдния прѣстъ и на другата ржка се поставя малко воскъкъ.

Следъ това се взема въ дѣсната ржка монетата—поставена на масата и по възможность въ задната часть на дланѣта. Изтегатъ се дветѣ ржце тѣй за да види публиката, че въ лѣвата ржка нѣма нищо, а монетата е въ дѣсната. Затварятъ се дветѣ ржце, като се внимава намазания съ воскъкъ нокѣтъ на срѣдния прѣстъ на дѣсната ржка да се притисне до поставената въ нея монета и тая последната да се залепи и същевременно залепената за нокѣта на срѣдния прѣстъ на лѣвата ржка монета се отлепва съ помощѣта на памукъ. Прави се едно движение съ ржцетѣ и се отварятъ и дветѣ бърже, при което монетата въ дѣсната ржка остава залепена на нокѣта на срѣдния прѣстъ, а тоя отъ нокѣта на лѣвата оставя въ ржката, при което се добива впечатлението, че монетата отъ дѣсната ржка е преминала въ лѣвата.

Колкото по бърже и просто се изпълни фокуса, толкова е по-чуденъ и интересенъ за публиката.

№ 7. Тайнственото стъкло за запалване.

Твърди се предъ публиката, че едно стъкло отъ очила или стъклена леща може да се употрѣби за запалване на леко-горящи нѣща не само при силно-слънчева свѣтлина, а и при светлина отъ лампа и електричество. Това се вижда невѣроятно и поражда съмнение.

Взема се парче книга отъ вестникъ и посрѣдствомъ стъклената леща се събиратъ лжчитѣ отъ лампата въ една точка и не следъ дълго време за голѣмо очудване на публиката се запалва книгата на това мѣсто.

За да се предизвика това запалване, необходимо е да се постави горяща цигара точно на това мѣсто подъ книгата

№ 8. Механически движеща се фигурка.

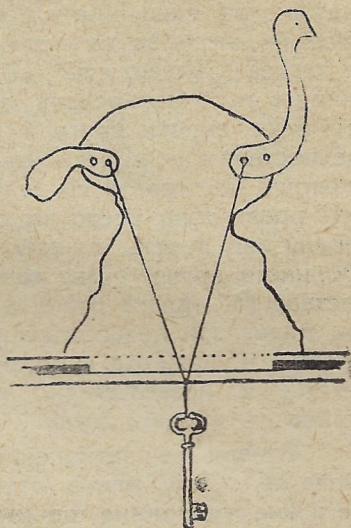
Всѣко едно дете, безъ много трудности, може да си направи тукъ изрисуваната фигурка.

Отъ дебѣлъ бѣлъ картонъ или дебела мукава, която отъ една страна да бжде облепена съ обикновенна бѣла хартия за писане си отрезваме означената тукъ птица **Страусъ** и то въ три части: първо тѣлото, следъ това пословичната глава и дълга шия и най-после опашката. Бѣлитѣ петна ще се боядисатъ съ водна боя, а нѣжнитѣ тъмни линии ще се нарисуватъ съ перото. Следъ като шията и опашката по средата се здраво завържатъ съ тѣлото съ помощѣта на тънка тель, приготвяваме движуция механизъмъ. Той се състои отъ два конеца тънъкъ канапъ, на който виси единъ ключъ. Веднага, като поклатиме ключа, започватъ да се движатъ автоматически и главата и опашката на **Страуса**,

Фигурката ще се закове върху една мукавена дъсчица така

• Фигура 3

Фигура 4

че като се постави на стената да може ключа свободно да се люлѣе като махалото на часовника.

№ 9. Свободно висящия на ржката ножъ.

Трие се дланѣта на лѣвата ржка и се обяснява на публиката, че по този начинъ тя получава толкова магнетическа сила, че единъ обикновенъ ножъ за сервизъ свободно може да овисне на нея. Поставя се единъ такъвъ ножъ на това мѣсто и се обхваща лѣвата ржка на мѣстото за опитване на пулса съ палеца, средния, безименния и малкия прѣстъ на дѣсната ржка, отваря се бавно малко наклонената лѣва ржка и се обръща горната страна на сжщата къмъ зрителитѣ. Въ този моментъ ножа изглежда, че виси свободно.

Тайната се състои въ това, че се поставя показалеца на дѣсната ржка върху дланѣта на лѣвата и съ върха на сжщия се подпира ножа.

№ 10. Адски факелъ.

Разтваря се солъ и шафранъ въ виненъ спиртъ. Съ това се напоява парче материя и се прикрепя на едно късо дръвце. Изгасятъ се лампитѣ и се запалва този факелъ. Лицата на присѣтствуващитѣ изглеждатъ зелени, а устнитѣ тъмно-оливени.

№ 11. Невинно подозрeнъ въ кражба.

Поканва се единъ отъ най-младитѣ зрители и се замолва да вземе съ себе си шапката или каската си. Следъ това се поискватъ петъ монети. Поставятъ се монетитѣ поотдѣлно въ една чиния и се замолва помошника да ги преброи на гласъ за да чуятъ всички присѣтствуващи. Запитва се тогава: „Колко сж?“—безспорно ще бждатъ 5. Взима се чинията и се изтърсватъ монетитѣ въ лѣвата ржка, въ която има вече скрити други 4 монети и казва: „Стой приятелю, ще поставя тия монети въ шапката ти и те моля да я поставишъ на главата си за да видятъ, че нищо не е прибавено. Той прави това което му се казва, а фокусника поставя незабелязано деветъ монети въ шапката. Сега поисква отъ публиката други петъ монети и прави движение като че ги поставя въ лѣвата ржка, а въ действителностъ тѣ оставатъ въ дѣсната и незабелязано се отстраняватъ и публиката мисли, че ржката е празна. Отъ тия монети се отдѣлятъ четири и незабелязано се поставятъ въ джоба, а едната остава въ дѣсната ржка.

Отваря се затворената ржка и като се духне на нея, казва се: „Сега идете отъ ржката ми при другитѣ монети. Сега вие господине ще имате добрината да видите, дали монетитѣ действително сж у васъ Моля поставете монетитѣ въ чинията и ги бройте гласно“. Младия господинъ както и другитѣ зрители ще останатъ изненадани когато видятъ, че 5 монети сж станали 9. Фокусникътъ прави съжалителенъ гримасъ и казва: „Но уважаеми господине, това не съмъ допускалъ отъ васъ, вие сте скрили една монета“. Приближава се тогава дѣсната ржка до рамото му, раздруска се и се пуска монетата да падне въ чинията. Може би зрителитѣ ще почнатъ да се шегуватъ съ помощника, но тогава се казва, че всичко е било въ редъ, за това той да извинява за глето сте си позволили тая шегъ.

№ 12 Огънь подъ водата.

Прикрепва се малко парче дърво (дѣсчица) на едно стъкло. На обърнатата на дъното на стъклото частъ на дѣсчицата се залепя една свещица и се запалва. Устието на стъклото се потапя въ водата и свѣщъта продължава да гори. Въмѣсто свѣщъ на устието на стъклото може да се постави сгънатъ джобна кърпичка, да се потопи въ водата и следъ като се извади ще бжде суха. При този експериментъ се внимава всѣкога стъклото да е вертикално. Ако се наклони, ще нахлуге въ него и ще изгаси свѣщъта.

№ 13. Кой има стъклото.

Този експериментъ е отъ тия при изпълнението на който е необходимъ и помощникъ, съ когото трѣбва предварително да се разберете. Казва се на присѣтствуващитѣ, че може да виждаме презъ вратитѣ и стенитѣ. За да се докаже това, казва се, че ще извикаме името на този, комуто е дадено едно стъкло (или некой другъ предметъ), следъ като излезе вънъ отъ стаята. Излизаме вънъ, вратата се затваря и се дава едно стъкло въ ржката на единъ отъ присѣтсвуващитѣ. Следъ това се почуква на вратата, тя се отваря малко и се извиква името на този, комуто е дадено стъклото.

Тайната се състои въ това, че довѣреното лице дава стъклото на този, който последенъ е проговорилъ, преди да излѣземъ. Добре ще стори довѣреното лице да задържи единъ пѣтъ самъ стъклото. За това той ще каже нѣщо, преди да излезе, безъ разбира се да го запитваме, което ще ни даде да разбереме, че неговото желание е, самъ да задържи стъклото и тогава извикваме неговото име.

№ 14. Какъ се събиратъ пари отъ въздуха.

Фокусникътъ се снабдява съ толкова еднакви монети, колкото му сж необходими да покаже на публиката. Отъ тѣхъ взима две въ дѣсната ржка, а другитѣ скрива въ лѣвата. Следъ това поисква отъ публиката една шапка.

Фигура 5

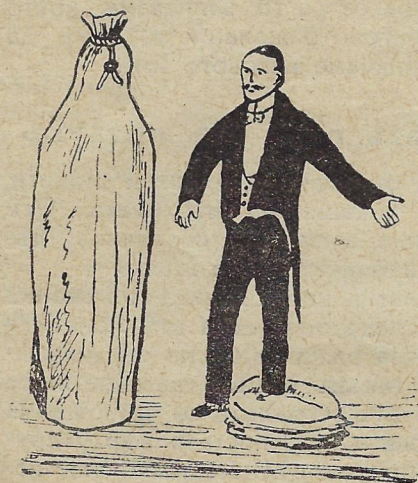
Обяснява се на публиката съ нѣколко думи и следъ това една отъ монетитѣ въ дѣсната ржка се взима съ показалеца по такъвъ начинъ, като че ли се изважда отъ ветрилото на нѣкоя дама отъ шапката и се поставя върху другата монета въ дѣсната ржка по начинъ да издаде звукъ или пѣкъ се постъпва тѣй, като че монетата е вземана отъ въздуха. Посрѣдствомъ едно елегантно движение се дава видъ, че монетата е поставена въ шапката, която се държи въ другата ржка и въ сжщото време се пуска една монета отъ лѣвата ржка. Поканва се публиката да брой колко монети хваща и

съ това се отълича вниманието на сжщата. Този приятенъ маниеръ на събиране монети се повтаря толкова пѣти, колкото различни начини могатъ да се измислятъ и до колкото монети има въ лѣвата ржка. Най-после се поканва едно лице отъ публиката да извади и преброи монетитѣ въ шапката, които трѣбва да сж толкова, колкото той отъ различни

мѣста е събралъ. Изпълненъ съ ловкостъ този експериментъ произвежда винаги голѣмъ ефектъ.

№ 15. Чудновато освобождение.

Взима се единъ човалъ и се казва на публиката: „Това е обикновенъ човалъ и можете да се увѣрите че той нѣма никакви скрити механизми. Въ него ще влѣзе помощникъ. Единъ отъ господата може да има добрината да завърже човала. Задъ тоя параванъ моя помощникъ ще излѣзе отъ човала безъ да му причини каквито и да било повреда, или да развърже шнура, въ което ще се убедите следъ като го прегледате“.

Фигура 6

За тая целъ се взиматъ два човала съ еднакви качества отъ тънка цвѣтна материя. Единия се показва на зрителитѣ, а другия стои скритъ върху една отъ маситѣ за да не се забелѣзва. Непосрѣдствено до щцата маса помощника влиза въ човала показанъ на публиката и то по възможность сръчно и незабѣлезано взима и втория човалъ съ себе си (евентуално той може предварително да скрие втория човалъ подъ дрехитѣ си и нѣма да е нужно тогава да го взима, при което може да бжде забелѣзанъ). Въ

момента, когато става това, се казватъ нѣколко думи на публиката и се обръщаме съ грѣбъ къмъ нея и се нарежда така, че отверстието на втория човалъ да е съ 15—20 см. надъ устието на първия, и точно на това мѣсто се обгрѣща съ едната ржка събраното устие на човала при което се получава впечатлението, че останалото отгоре отверстие на втория човалъ е това на първия. Поканва се тогава едно лице отъ публиката, което завързва човала, но надъ ржката която държи събраното устие. Би ли пожелалъ нѣкой да върже устието подъ ржката, тогава фокусника съ помощта на подходящи шеги отклонява желанието му. Краищата на шнура могатъ даже да се подпечататъ. Следъ това се отстраняватъ и двамата и предъ чувала съ помощника се поставя единъ параванъ. Помощника излиза свободно отъ човала, закачва го на една кука на задната частъ на паравана или го скрива подъ дрехитѣ си, взима въ ржка завързания втория човалъ и извиква: „готово“. Паравана се отстранява

и експеримента е готовъ. Завързания човалъ се показва на публиката за да се увѣри, че е съвършено здравъ. Преди да се направи този експериментъ предъ публиката, правятъ се нѣколко опити.

№16. Пълно съ вода стъкло да се дигне съ сламка.

За пръвъ пжтъ се вижда нѣщо невъзможно, ако се твърди, че едно стъкло съ вода или вино може да се вдигне съ сламка поставена въ него и да се сложи на пода. Въ действителностъ този експериментъ е много лесенъ за изпълнение, ако разполагаме съ здрава сламка. Тя не трѣбва да е пречупена, смачкана или да има други повреди.

Сламката се прегъва на долния край на около единъ пръстъ дължина (8 — 9 см.) и то безъ да се смачка. Прегъ-

Фигура 7.

натата сламка се пхва въ гърлото на стъклото съ острието на долу, като се държи по-дългия край, а другия е свободенъ. По-дългия край трѣбва да остане вънъ отъ шишето само толкова, че да може свободно да се държи въ ржка. Щомъ сламката премине тѣсното на шишето, тя се разтваря и тогава внимателно се опитва да се повдигне шишето и то вертикално. Ако сламката е съвършено здрава нѣма никаква опасностъ и може стъклото свободно да се вдига безъ страхъ, че може нѣщо да се случи.

Този експериментъ изглежда като Колумбовото яйце. На първо време на публиката се вижда

невъзможно изпълнението, а когато се направи всѣки може да го повтори стига да е достатъчно внимателенъ.

№ 17. Пжтуващата шапка.

Този експериментъ може да се изпълни, както въ стая, така и на сцената. Необходимо е да бжде тъмно около фокусника. Въ една кжща може всѣка стая да послужи за целта, стига да е отдѣлена отъ публиката и да се затваря. На сцената тая целъ се постига посрѣдствомъ паравани и завеси. Даже цѣлата сцена може да се отдѣли като самостоятелно помещение, обаче на публиката не трѣбва да се вижда невъзможно, че експеримента се изпълнява отъ друга личностъ. Ето защо ние приемаме, че изпълнението става въ частна кжща.

Фокусникътъ взима въ едната си ржка една шапка, а въ другата два голѣми листове книга и казва на публиката: „Малкиятъ експериментъ, който ще извърша предъ васъ не трѣбва да се смѣта за спиритизъмъ. Тази шапка ще я поставя на пода въ съседната стая, а азъ ще седна на единъ столъ на 3—4 м. отъ нея. Следъ това поставямъ по единъ отъ тия листове книга подъ краката и обикалямъ подметкитѣ на обувкитѣ съ моливъ. По желание това може и нѣкой отъ васъ да направи. Мѣстото, въ което ще се намирамъ, ще е съвършено тъмно и вратата заключена. Ако за моментъ стаята се освѣти ще видите, че шапката е на главата ми, а краката ми стоятъ точно на мѣстата си върху книгитѣ. За да се контролира точността, моля, нѣколко господа да дойдатъ съ менъ“.

Следъ това почва изпълнението. Фокусникътъ въ присъствие на дошлитѣ съ него поставя шапката на 3—4 м. отъ единъ столъ. Сѣда на стола и поставя подъ краката си по единъ листъ книга и обикаля подметкитѣ на обувкитѣ съ моливъ или другъ отъ присъстваващитѣ прави това. Изгасва се свѣтлината и присъстваващитѣ напускатъ стаята и заключватъ вратата. Нѣколко минути следъ това фокусника повиква: „отворете“. Отваря се стаята, запалва се лампата и шапката е на главата му макаръ, че краката да сж точно на мѣстата си върху книгитѣ.

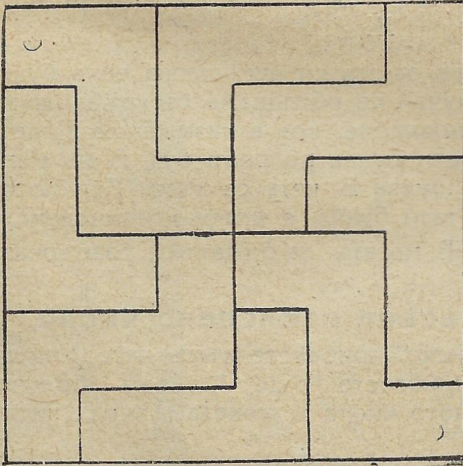
Би следвало да се запитаме: Напускалъ ли е мѣстото си, за да си вземе шапката или не? Приемеме ли, че е напускалъ мѣстото си тогава какъ би могаль да постави краката си точно на сжщитѣ мѣста върху книгитѣ, когато е пълна тъмнина.

Работата се обяснява тъй: Преди да влѣзе въ тъмната стая фокусника се снабдява съ два листове книга точно, каквито е показалъ на публиката и ги скрива въ джоба си. Следъ като присъстваващитѣ напуснатъ тъмната стая той става, поставя си шапката на главата, връща се отново на стола и поставя подъ краката си новитѣ листове книги, като обикаля съ моливъ подметкитѣ, а старитѣ книги грижливо скрива.

№ 18 Разрезаната джобна кърпичка.

Казва се, че искаме да наптрвиме малкъ експериментъ съ една джобна кърпичка и поискваме такава отъ присъстваващитѣ. Веднага отрезваме парче отъ кърпата. И претъ притежателя на кърпичката да се е съвзель отъ уплахата, сжщата се свива въ ржката и му се захвърля. Едва при разгъване той забелѣзва, че кърпичката е съвършено здрава.

Също и тука обяснението е съвършено просто. Взима се въ лѣвата рѣка една бѣла ленена кърпичка и се поставя върху вземаната отъ публиката тѣй, че да изглежда като жгъла на сжщата и се разрѣзва на това мѣсто. Остатъцитѣ се остраняватъ бърже, за да не бждатъ забелѣзани отъ публиката.

Фигура 8.

№ 19 Образувайте квадратъ отъ 8-тѣ части.

Начертайте си върху чиста бѣла книга долния квадратъ и го разрѣжете на осемъ части съ една ножица, споредъ както е показано въ фигурата.

Така образуванитѣ 8 части разбъркайте добре и ги дайте следъ това на гоститѣ или веселата компания да съставятъ отъ тѣхъ единъ квадратъ.

№ 20, Написване „Медна Радка“ съ деветъ букви.

Безъ да пропуснете нито една отъ десетѣхъ букви и безъ да направите нито една орфографическа грѣшка, напишете „Медна Радка“ съ деветъ букви.

Решение:

Р
А
МЕДНА
К
А

или

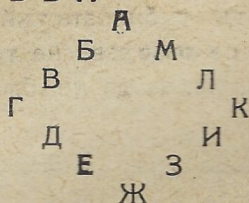
М
Е
РАДКА
К
А

По сжщия начинъ напишете:

КЪСНА РУСКА
МИНАЛ МИНКО
ХИТЪР ПЕТЪР
БОЛНА МИЛКА
SRECE LIEBE и други

№ 21. Между 12 букви наредени въ една редица или въ кръгъ да се познае оная, която е нами- слилъ нѣкой или е показалъ,

Написватъ се 12 букви въ единъ редъ или въ кръгъ:
М Л К И З Ж Е Д Г В Б А

Отъ присѣтствуващитѣ единъ си намислюва една буква или я показва (въ този случай се обръщаме съ грѣбъ къмъ него) и заявяваме, че ще познаеме, коя е тази буква. Лицето трѣбва да брой коя е тази буква по редъ отъ А на лѣво и това число се дава на буква В, чете се къмъ А и после отъ М на дѣсно до 15 и тази буква е именно намислената.

Буквитѣ между М и В могатъ да бждатъ и разбъркано (не по редъ) написани.

№ 22. Познаване всѣко намислено число.

Намислете си едно число, прибавете къмъ него 1 полученото умножете на 3, прибавете още 1, къмъ полученото прибавете намисленото число и кажете какво число сте получили?

Решение. За да познаете кое е намисленото число, вземате и изваждате отъ така полученото число 4 и остатѣка раздѣляте на 4 и по този начинъ получавате намисленото число.

Какъ е възможно това?

Напримѣръ да наречеме намисленото число X, и тъй ще получиме следната формула:

$$I. (X+1) \times 3 = 3X+3$$

$$+1$$

$$3X+4$$

$$+ X \text{ (намисленото число)}$$

$$4X+4 = \text{полученото число}$$

$$II. (4X+4) - 4 = 4X; 4X:4 = X \text{ (намисленото число).}$$

Ако е намислено числото 2 прибавяме 1, става 3, умножаваме на 3, става 9, прибавяме 1, става 10, прибавяме 2 става 12.

Полученото число е 12

Сега решаваме: $12-4=8$

$$8 : 4 = 2$$

Казваме: намисленото число е 2.

№ 23. Картезианския водолазъ или дяволското човѣче.

Всѣки може да види на годишнитѣ панаири въ Нью-Йоркъ, Лондонъ, Парижъ, Берлинъ, Виена и др. какъ известни лица продавайки билети за късметъ държатъ предъ себе си върху една маса единъ цилиндриченъ стъкленъ сждъ пълненъ съ вода, въ който едно черно дяволче постоянно слиза и се изкачва въ водата. Глупавитѣ неможейки да си обяснатъ това слизание и изкачване на малкото стъклено дяволче, спиратъ се предъ този малъкъ апаратъ и си правятъ всевъзможни предположения, съ които не могатъ да си обяснятъ действителността.

Фигура 9.

Този апаратъ е изнамеренъ за пръвъ пжтъ отъ философа и физика Декартесъ (1596—1650) нареченъ „Картезиански водолазъ“. Този апаратъ може всѣки твърде лесно да си го направи.

Купуваме една куха стъклена фигурка по възможность съ много кукички и заострени краища, отъ които една отдолу или отстрани намираща се, внимателно счупваме за да бжде отъ тукъ достъпна вътрешността на кухината. Можеме, при това, да си послужиме за целта съ нѣкоя друга куха куха фигура, или едно праздно стъкълце отъ лѣкарство, или една малка химическа пробна тръбичка (епруветка) или една малка тенекиена кутийка или друга подобна. Дължината на фигурката трѣбва да бжде около 5 сантиметра. Гушата на стък-

ленцето ще затвориме съ една тапа, презъ средата продупчена и прокарана презъ тази дупка една тънка къса стъклена тръбичка, за да има само едно малко отверстие.

Въ послѣдствие ние можеме да подобриме нашия апаратъ, като го нашариме съ блажни бои така, че да изглежда като едно дяволче. Така приготвеното дяволче обвързваме долната му частъ съ тънка мека телъ, така че поставено въ водата на стъкления цилиндриченъ сждъ да може да стои право на различни мѣста въ водата въ равновесие. Това може да постигнемъ и като вкараме малко вода въ кухината на фигурката презъ малкото отверстие. Стъкления цилиндриченъ сждъ напълненъ съ вода, въ който се поставя малкото дяволче, покриваме отгоре съ единъ свински мѣхуръ или увлажена пергаментна книга и здраво завързваме съ канапъ. Натисне (ударя) ли се само върху мехуря или пергамента, то удара се предава най-напредъ върху

въздушниятъ пластъ надъ водата и следъ това и въ водата по нататъкъ. Тукъ той се разпространява, както вече знаеме равномерно на всички страни, а именно отъ долу на горе и чрезъ него ударъ частъ отъ водата се притиска къмъ вътрешността на апарата. Чрезъ това фигурката става по тежка и пада на дъното. Следъ отпускане на натиска, то и натиска върху водата се премахва и поради това водата се издига на него, препаратата става по-лекъ и вследствие на това дяволчето се покачва на горе. Е ли отворстието отъ едната страна на нѣкоя фигурка, то тя се завърта при обратното движение на съответствующата страна. Сждътъ, въ който плува фигурката, не трѣбва да бжде много високъ, защото въ противенъ случай натиска на водата ще бжде много голѣмъ и фигурката не ще може да се изкачва обратно на горе.

Това е приспособлението, което на ония, които разчитатъ на глупостъта на хората, доста пари е донесло.

№ 24. Червеното млѣко.

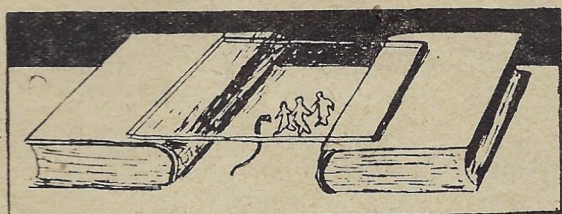
Поставя се бѣло стѣкло на масата съ млѣко и се налива по малко отъ него въ чашки. Вкусва отъ него малко и дава на нѣколко души отъ публиката да го опитатъ. Следъ като се установи, че млѣкото е чисто и не фалшифицирано казва се на публиката, че млѣкото, както всѣко друго такова, смесено съ захаръ се превръща веднага на кръвь, за това пълнокръвни хора да не употребяватъ въ млѣкото захаръ, даже въ кафето и чая.

За да се локаже твърдението, посипва се въ млѣкото захаръ на прахъ и се разбива. Вкусва се малко отъ захаръта и се дава на публиката да опита. Въ бързината замѣстя се захаръта съ прахъ отъ *винена солъ* около две остриета на ножа и се разбърква въ млѣкото, което веднага става кърваво-червено.

№ 25. Играта „Ана Като“.

Въ Парижъ съ хиляди екземпляра се продава една интересна игра подъ китайското име „Ана-Като“, а сега така наречена „Новоститѣ на Парижъ“, една отъ най-новитѣ игри на днешното време. Въ действителность тази игра е изнамерена не отъ нѣкой по-малъкъ, а отъ самиятъ английски физикъ Нефтонъ (1643—1727 г.) Ние ще направиме разбира се играта сами и можеме при това да си избереме едно по-хубаво или по-просто изпълнение. Простото изпълнение се състои именно въ това, че ние отъ сърцевината на бѣзовника или на слънчогледа или просто на просто отъ обикновена книга направяме всички възможни фигурки.

Тѣхнитѣ краища (ржце и крака) ще направиме подвижни, чрезъ тънки копринени конци или нишки. Змията се състои отъ отдѣлни парченца отъ сърцевината отъ слънчогледъ презъ който е прекаранъ единъ конецъ. Фигуритѣ могатъ да се боядисатъ съ разни бои. Следъ това се поставятъ въ една кутийка отъ сухо дърво съ низки странички стени (отъ 2.5—3 см. високи; фигуритѣ приблизително 0.5—1 см. по-низко) или просто ги поставяме на сухата дъска на масата и поставяме отъ страни книги вмѣсто стени. Върху кутийката или книгитѣ се поставя една стъклена плоча, която да покрива вътрешността напълно. Щомъ натриеме стъклото съ едно парцалче отъ коприненъ платъ или кожа, фигуритѣ започватъ да танцуватъ и подскачатъ, като че ли иматъ танцъ. Тѣ подскачатъ по стъклото, падатъ на пода, подскачатъ споредъ както триеме стъклото като луди на-самъ и нататкъ и танцуватъ тѣй хубаво и разнообразно както и самитѣ дяволи не биха танцували.

Фиг. 10

Ние знаеме причинитѣ. Чрезъ натриването въ стъклото се развива електричество, то привлича фигуритѣ, а тѣзи последнитѣ получаватъ сжщото електричество; знаеме, че еднороднитѣ електричества се отблъскватъ. При падането на масата изгубватъ своето получено електричество и после пакъ получаватъ отъ стъклото и т. н. и т. н.

Най-хубавата изработка на тази игра е тази, която се получава отъ магазинитѣ. Покриваме кутийката съ станиолъ, защото на него, както на всички метали, електричеството по-леко се предава отколкото на сухо дърво, което трѣбва да бжде толкова сухо, за да не се напояватъ фигуритѣ съ влага. За натриване на стъклото употребяваме една кожена кесия, която покриваме отъ вънъ съ коприненъ платъ. Стъклото най-добре е да се постави неподвижно върху кутийката, която сжщевременно се облепва съ станиолъ отъ вънъ, който съ вътрешния станиолъ, съ нѣколко игли или парченца отъ тель, да се съедини.

Книга трета съдържа:

№ 1. Раздѣляне на една ливада на петъ равни по голѣмина и форма части.

№ 2. Повдигане единъ човѣкъ само съ 5 прѣста.

№ 3. Четворка или шестица.

№ 4. Моментално преобрѣщане на една карта тройка пика въ бирликъ пика и после въ бирликъ купа.

№ 5. Кръчмарско изобретение.

№ 6. Танцуващата монета поставена въ една обикновена чаша.

№ 7. Посребреното яйце.

№ 8. Изваждане на една монета отъ една чаша безъ пипане на чашата и монетата.

№ 9. Една отбелѣзана карта за игра да се покаже изъ подъ една джобна кърпичка.

№ 10. Шеговита разврѣзка или освобождение отъ една примка.

№ 11. Подъ ржката на единъ отъ зрителитѣ да се преобрази една карта за игра

№ 12. Познаване числата на три зарчета тайно хвърлени.

№ 13. Театъръ отъ китайски сенки.

№ 14. Говорящата отрѣзана човѣшка глава.

№ 15. Научни забавления.

№ 16. Магическата фунийка.

№ 17. Пълна съ вода чаша да се повдигне съ една пощенска карта и единъ конецъ

№ 18. Магдебургскитѣ полукълба на Отто фонъ Герике.

№ 19. Угасване свѣщъ чрезъ духане презъ една фуния.

№ 20. Събрание на човѣци-мъртавци.

№ 21. Едно интересно съчетание на цифри и числа.

№ 22. Задача съ кибритени клечки.

№ 23. Една карта купа бирликъ да се преобрази въ пика бирликъ.

№ 24. Една занимателна игра съ въртележка.

№ 25. Интересенъ опитъ съ едно шише, една чиния и две голѣми готварски металически лжжици.

Цена 25 лева

4.50

Цена 25 лв.